

ואמר אחתי. מה האחות לא נפרדת מן האח לעולמים - אף כאן. שחרי אשא יכול להפרדו, אבל אחות לא נפרדה, שחרי שני אחים לא יכולם להפרדו לעולמים ולעולם עולמי עולם. ולבן אמר אברם אחתי הוא, שחרי כלם היו להוטים בتوزע קשי הכוכבים ומזלות ועובדים אותם, ואברם היה בדק בتوزע האמונה, ואמר אחתי, שלא נפרד לעולמים. וסימן לדבר - ויקרא כב) ולאחותו הפתולה דאמור שנאמר לפהן המקום שאברם שרוי בו.

בתוב (דברים) את ה' אלהיך תירא אותו תעבד וכו' תדבק ובשמו תשבע. הפסוק זה באורה. אבל בא ראה, לה' אלהיך תירא לא כתוב, אלא כתוב את ה'. מה זה את? זו הדרך הראשונה, המקום של יראת הקדוש ברוך הוא, ולבן כתוב תירא, שם אדם ציריך לירא לפני רבונו הקדוש ברוך הוא, משום שהוא (ביה) דין. ואתו מעבד - זו הדרך העליונה שעומדת על הדרך הפתוחונה ההו, ולא נפרדים לעולמים. את אותו זה עם זה דבקים ולא נפרדים. מה זה ואתו? זה מקום ברית הקודש, אותן שורה בעולמים. שחרי עוברה לא שורה באותינו לעבד אלא לירא, אבל העובודה היא למעלה, ולבן וגתו מעבד.

ובו תדבק - במקום שהוא רבקות להדבק שהוא גוף שורה במאצע. ובשמו תשבע - המקום השביעי של הדרגות, וסימן לדבר - ירמיה ה) ואת דוד מלפם אשר אקים להם. משום לכך נדבק אברם באמונה בשירם למצרים וקשה לארץ פלשתים. לאדם שרצה לרשותה

מה אחות לא אתפרש מאה לעלמין או הכא. דהא אתה יכולת לא אתפרש אבל אחות לא אתפרש, דהא תריין אין לא יכולין לא אתפרש לעלמין ועלמי עולם.

ובגין כך אמר אברם אחתי היא, דהא בלהוז הו להוטין גו טהרי ככבייא ומזרלי ופלחי לון, ואברם היה מתפרק גו מהימנותא ואמר אחתי דלא נתרש לעלמין. וסימנייך (ויקרא כב) ולאחותו הפתולה דאמור לכחן, אחרא דאברם שרי באיה.

בתיב, (דברים) את יי אלהיך תירא אותו תעבד וכו' תדבק ובשמו תשבע. האי קרא אוקמויה. אבל פא חי, ליי אלהיך תירא לא כתיב, אלא את (דף קב ע"ב) כי, מיי את, דא דרגא קדמאתה אמר דחלא דקדשא בריך הוא, ובגין כך כתיב תירא, דמן בעי בר נש לדחלא קמי מאריה (קדשא בריך הוא) בגין דאייה (ב) דינא.

אותו תעבד. דא דרגא עלאה דקיימה על האי דרגא תפאה, ולא מתפרשאן לעלמין, את ואתו, דא בדא דבקין ולא אתפרשן. מיי ואתו. דא אחר ברית קדישא אותן לעלמין. דקה פולחנא לא שרי באות ולא אייה למפלח אלא למדחן, אבל פולחנא אייה לעילא, ובגין כך ואתו תעבד.

ובו תדבק. באחר דאייה דבקותא לא אתדקא תשבע אחר דשרי באמצעיתא. ובשמו תשבע אחר שבעה דדריגין. וסימנייך (ירמיה לו) ואת דויד מלכים אשר אקים להם. בגין כך אתדק אברם מהימנותא כד נחת למצרים וכד אזל לאראעא דפלשטים. לבך נש דבקע לנחתה גו גוκא עמייקא. דחיל דלא יכול לסלק מאגו גובא, מה עבד קשור חד קשרא